

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן המעביר חומר עוד לדעהו
או רמז מילולי ייענש בחומרה

מס' מח': 1

שנת: תשע"א סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1

קורס: 99 309 02 דיני ראיות

ר אילן

ופטים

Handwritten marks: a circled '7' and a circled signature.

תשע"א סמסטר ב' מועד א'

מרצה: השופט ד"ר מודריק

עוזרי הוראה: עו"ד עינת בן משה; עמרי כהן

הנחיות כלליות:

משך המבחן שלוש שעות. לא תינתנה הארכות. המבחן בספרים פתוחים (קובצי חוק ו"מחברות בחינה"). יש לכתוב את התשובות על טופס המבחן, על פני המקום שהוקצה לכך. חריגות לא תיבדקנה!!!

חלק ראשון

שאלה ראשונה - "אם שותים לא נוהגים" (40 נקודות) -

ביום 10.10.10 בשעה 10:10 התקשר אדם שהזדהה בשם כהן למוקד 100 של משטרת ישראל למוקדנית תמימה וזו רשמה מפיו את ההודעה הבאה:

"לפני כ-5 שעות חזרתי מבילוי לילי ונסעתי באחת הסמטאות בדרום העיר. הבחנתי באדם מוטל בצד הדרך. עצרתי וניגשתי אליו. הוא היה חבול ופצוע ונראה במצב קשה מאד. שמעתי אותו ממלמל: 'פאב Mass-tool... המרצדס... בטירוף על הכביש... בלי חגורה עפתי החוצה... הם ברחו.' 'מי ברח?', שאלתי והוא החל לחרחר: "הזאב" "השועל" ואז הוא איבד את ההכרה. טלפנתי למד"א מהטלפון של הפצוע וכשהם באו הלכתי מן המקום". המוקדנית ביקשה מכהן למסור פרטים מזהים ופרטי יצירת קשר עמו אך הוא סירב באומרו: "יש לי חשש שאלה בני משפחת פשע. לא רוצה להסתבך אתם" וטרק את הטלפון (השיחה קוימה מטלפון של אחד מבתי הקפה).

תמימה העבירה את המידע לצח"ם (צוות חקירה מיוחד) שמשעות הבוקר החל לחקור את פרשת מותו של ראובן (רובי) שנמצא מוטל בצד הדרך.

חוקר מן הצח"ם נשלח לבחון את הבאים ללוויה. היו כ-20 איש. הוא ביקש מכל אחד מהם להזדהות ולגלות את עיסוקו. בין הנוכחים הייתה אחת בשם יונה שאמרה שהיא משתייכת לשלישייה (טריו) בשם "הזאב היונה והשועל" המופיעה בעיקר באולמי שמחות. החוקר ביקש ממנה להילוות אליו למשטרה לתשאול. התשאול נערך, בידי החוקר מפי בושט. בושט אמר ליונה שאין לו בסיס ראיתי מספיק להחשיד אותה במעשה עברה אך ביקש לדעת היכן הייתה ב-10.10.10 בלילה ומה הקשר שלה לרובי המנוח. יונה אמרה שכיון שאינה חשודה אינה רוצה לדבר. היא רוצה לשתוק. בושט אמר: "אין לך זכות שתיקה. יש לך רק זכות להימנע מהפללה

עצמית. אינני דורש שתעני תשובות שיש בהן הפללה. איפה היית? מי זה 'הזאב' ומיהו 'השועל'? אלה שאלות שהתשובות להן לא יפלילו אותך". יונה נותרה בשתיקתה ואמרה שברצונה להתייעץ עם עורך דין. בושתי שחרר אותה.

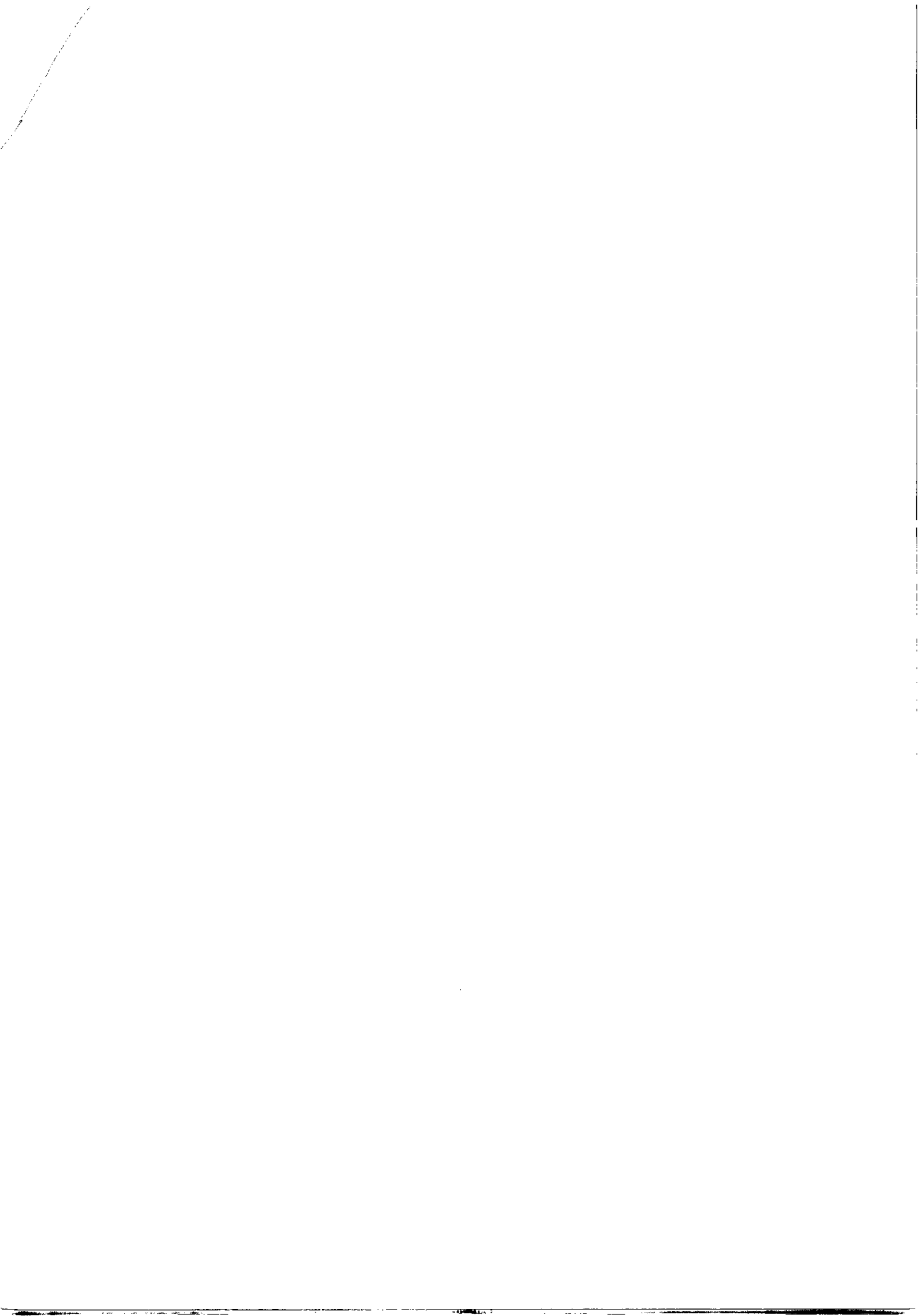
בתוך מספר דקות התארגנה המשטרה לקיים האזנת סתר לשיחות הטלפון הנייד של יונה. השוטר שביצע את ההאזנה היה משוכנע שהתקבל אישור המפכ"ל הנחוץ לפי החוק במקרה של האזנה דחופה. לימים התברר שהתקבל אישור מראש לשכת המפכ"ל שאין לו סמכות לתת אישור כזה. השיחה הראשונה שנקלטה הייתה מאדם ששאל: "יונה מה נשמע?". היא ענתה: "זאביק הייתי בהלוויה. שוטר סמוי שאל אותי היכן אני עובדת. אמרתי לו והוא לקח אותי למשטרה לחקירה. לא רציתי לדבר בלי עו"ד ושתקתי". המטלפן הגיב: "למה הלכת להלוויה?. זה ייתן קצה חוט. אסור לנו לדבר בטלפון. גם לא עם שוע". השיחה נותקה.

בהמשך גילו חוקרי הצח"ס את זהות חברי להקת "הזאב, היונה והשועל" (זאב כהן, יונה לוי ויהשוע ישראל) וכן את העובדה שהלהקה סיימה הופעה בחתונה ביום 10.10.10 בשעה 10:10. רובי המנוח עבד בעבר בלהקה כמתופף. בדיקה לאחר המוות גילתה שהמנוח צרך כמות גדולה של אלכוהול עובר לתאונה.

מיחידת "אתגר" נמסר שמכונית מרצדס שנגנבה לפני מספר ימים אותרה ב"משחטת רכב" בשטחים. קצין מן היחידה כתב מזכר על שיחה שקיים עם בעל ה"משחטה" שאמר לו שהמרצדס הובאה ביום 10.10.10 לפני הצהרים. חלקי המכונית המפורקים הועברו למשטרה וזו גילתה בהגה טביעת אצבע של רובי המנוח ושל יונה לוי (זה לא אומר ששום אדם אחר לא נגע בהגה אך טביעת אצבע של אחר לא זוהתה)

המשטרה עצרה את **זאב יונה ושוע** לחקירה. בושתי הזהיר את כל אחד משלושת הנחקרים בדבר החשד שעבר עבירת הריגה תוך נהיגת רכב בשכרות ובדבר זכותו לשתוק. זאב ושוע שתקו. יונה ביקשה להתייעץ עם עורך דין ואמרה שתשתוק כל עוד לא יאפשרו לה להתייעץ. בושתי הגיב שיזמין את עורך הדין ואולם עד לבוא עורך הדין חשב מאד להמשיך את החקירה (לא הייתה דחיפות מיוחדת. בושתי הטעה את הנחקרת) **יונה חככה בדעתה ולבסוף אמרה: "או קיי. אם חשוב מאד אז אתחיל כבר לדבר למרות שאני לא יודעת איזה נזק אני גורמת לעצמי"**. היא מסרה לחוקר שלאחר גמר ההופעה הגיעו חברי הלהקה לפאב mass tool שם פגשו את רובי המנוח. כל אחד לקח "דאבל שוטי" של "בלק לאבל" (ויסקי) ועוד "צייסר" קטנה, שתיים – שלוש קאוות (יין נתזים ספרדי – קטלוגי) ו"קצת" בירה¹. אחר כך רובי הציע לצאת ל"נסיעת מבחן" במרצדס שלו. הם נעו בסמטאות במהירות מטורפת עד שלפתע בסיבוב תד המכונית פגעה באבן שפה, טולטלה קשות, הדלת נפתחה ורובי עף החוצה. הם לא עצרו ונמלטו. החוקר שאל מי נהג ברכב ומי נהג בזמן התאונה. יונה ענתה: "כולנו נהגנו בשלבים שונים. מי נהג בתאונה? נהגו שניים ביחד. לא אגיד לך מי. אל תשכח ששוע הוא אחי (מאותה אם). הבטחתי לאמי המנוחה שאטפל בו כאם.

¹ אני לא מתמצא בכמויות האלכוהול הללו אך ניתן להניח שהן עולות על סף ההגדרה של "שכרות" (ע.מ.)

אינני רשאית להעיד דבר שיכול לסבך אותי". גביית האמרה הוקלטה והוסרטה ותועדה בקלטת D.V.D.

מדובבים הוכנסו לתאי העצירים. רק אחד שכיניו "בבלי" (משום שהוא יליד עיראק) הצליח לקבל מפי שוע הודאה בכך שכולם היו שיכורים; רובי ז"ל נהג ראשון, אחר כך נהג שוע. זאב ויונה נהגו ביחד ברכב בזמן התאונה (זאב היה הנהג ויונה ישבה לידו וסובבה את ההגה. זאב לחץ על דוושת הדלק והבלמים. כולם השתוללו מצחוק). בבלי מסר את פרטי הדברים לחוקר בושט שתיעד אותם בקלטת שמע (אודיו). בבלי הוסיף ומסר לבושט שאחרי ששוע התוודה הוא שאל את בבלי מה ניתן לעשות כדי להימנע מעונש חמור. בבלי אמר לו שכדאי שיפנה לחוקר ויציע שיתוף פעולה כתמורה לענישה מופחתת. בבלי הוסיף ואמר לשוע: "יש לי קשרים במשטרה למעלה. תראה עובדה, עוד מעט ישחררו אותי. כדאי לך להציע שיתוף פעולה עם המשטרה ואני אדחוף את הדבר".

זמן קצר לאחר מכן הוצא בבלי מתא המעצר. שוע סבר שזה כתוצאה מן "הקשרים". לכן ביקש לדבר עם בושט. הוא אמר לבושט "מישהו שקשור אתכם הבטיח שתעזרו לי אם אשתף פעולה. אז אני מודה שנהגתי שיכור. ברגע התאונה זאב היה הנהג". בושט הגיב: "נראה מה ניתן לעשות".

זאב יונה ושוע הועמדו לדין, יחדיו, בבית המשפט המחוזי באשמת הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין (פשע חמור שעונשו המרבי 20 שנות מאסר).

התובעת עו"ד סבר טוב (להלן: "סבר") ביקשה להעיד עדים ולהגיש ראיות כדלקמן: (1) קלטת האזנת סתר לטלפון של יונה; (2) מזכרו של קצין יחידת אתגר על הדברים שנמסרו לו ממשחטת הרכב בשטחים; (3) קלטת D.V.D של אמרת יונה; (4) בבלי + קלטת השמע של אמרת שוע למדובב; (5) אמרת שוע לחוקר בושט; (6) בושט (עדות על שתיקתה של יונה בתשאול הראשון ועדות על נסיבות קבלת אמרת שוע); (7) עדות המוקדנית תמימה על שיחתה, לרבות תוכן שיחתה, עם האלמוני כהן.

הסנגור עו"ד לב טוב (להלן: "לב") התנגד לכל אחת מהראיות והעדויות הללו.

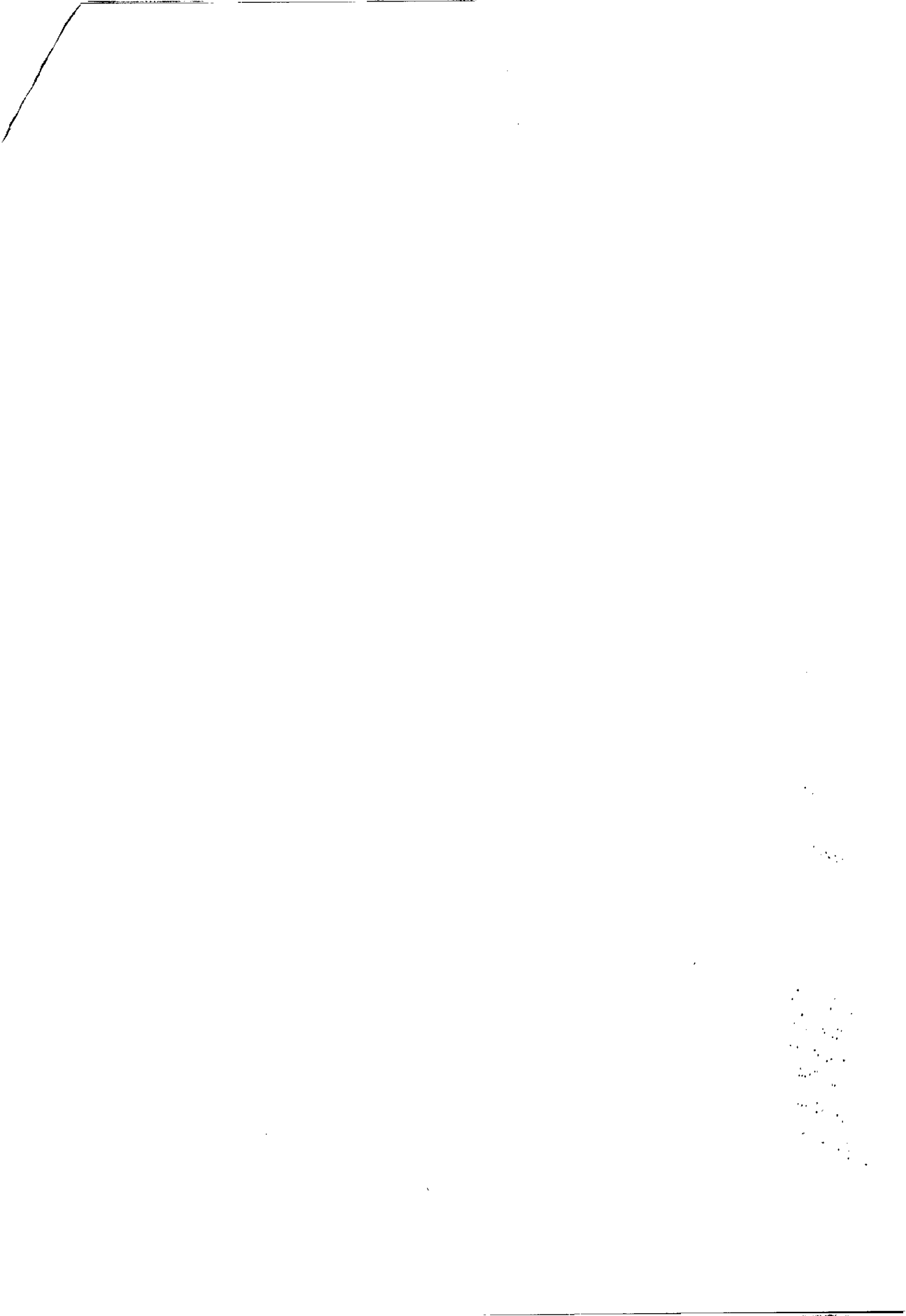
עו"ד סבר טענה שעל פי דיני הראיות אין סיבה לפסול את הראיות והעדויות הללו (לעניין האזנת הסתר היא הפנתה לסעיף 13(2) לחוק האזנת סתר המאפשר לבית המשפט לקבל ראיה שהושגה בהאזנת סתר ללא אישור כדין אם בית המשפט סבור שקבלת הראיה לשם חקר האמת עדיפה על הפגיעה בפרטיות²).

² תוכלו לעיין בהוראת החוק אבל הדבר אינו חיוני. צאו מן ההנחה שהחוק אכן מקנה שיקול דעת כאמור לעיל לבית המשפט.

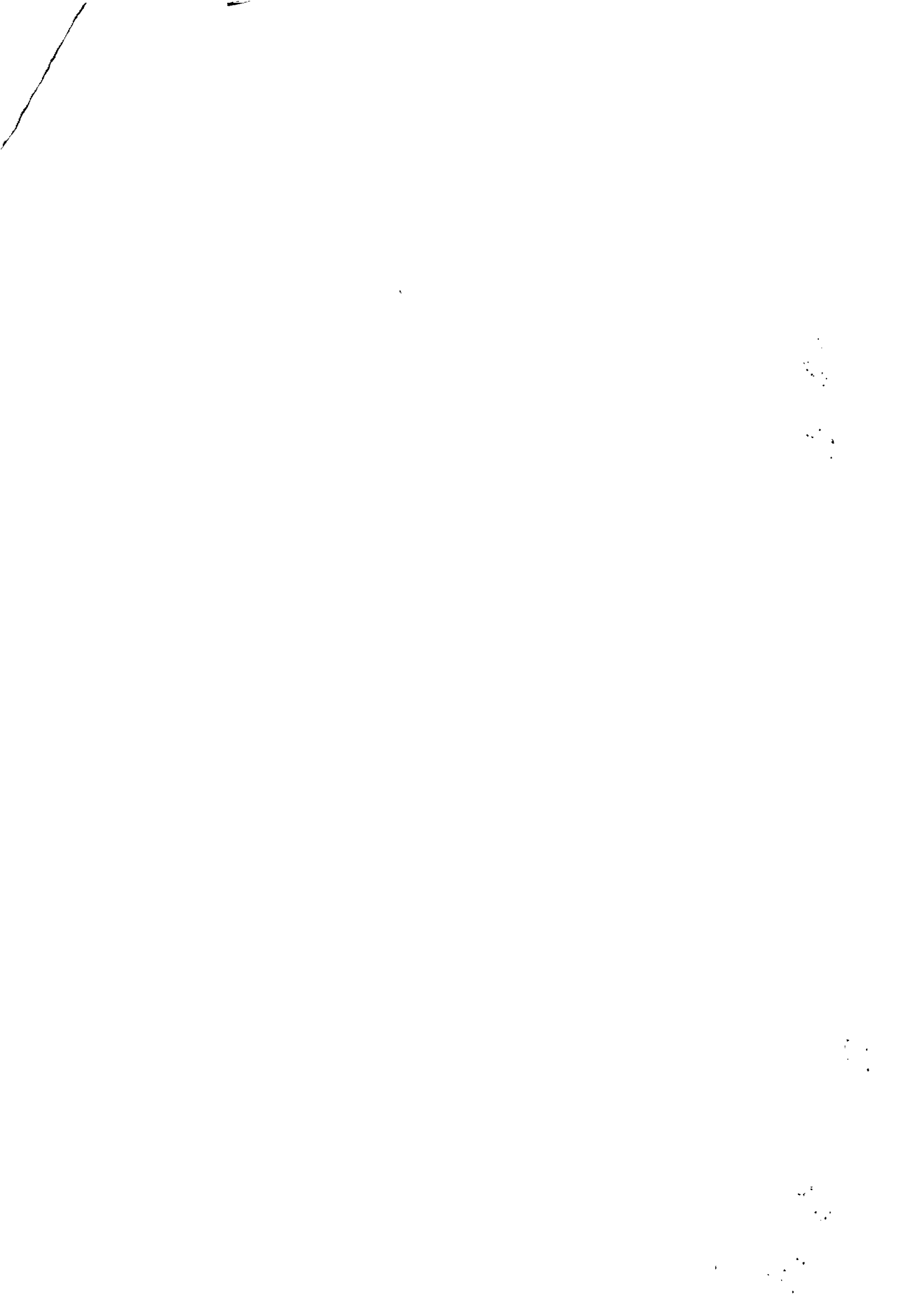

שאלה שנייה - כאסקופה הנדרסת (24 נקודות)

פלוגית המשמשת כסוכנת משטרית סמויה בהקשר לעבירות סמים ורכוש באחת הערים הקטנות, מסרה למשטרה כי שמעה מבתה בת ה-13 שנערה כבת 15 או 16 העונה לשם רחב "מגייסת" בבית הספר ילדות בנות 12-13 לתת שירותי מין תמורת סכום כסף (קטן יחסית) לנערים בני 16-17. המודיעה נקבה בשמות של ילדות שנמסרו לה על ידי בתה. היא הוסיפה שהבת שלה אינה יודעת על תפקידה המשטרתי והיא אינה רוצה שתדע וגם אינה רוצה שתעיד בבית משפט.

דינה (בת 11), רינה (בת 12) ופנינה (בת 13½) תושאלו בידי לבנה חוקרת ילדים שביצעה תיעוד כדין של החקירה. שלוש הילדות אישרו כי קיבלו כסף מנערה אחת (כולן מסרו תאור דומה מאד של הנערה (צבע השיער, מבנה הגוף, איפור בולט, טבעת בולטת בצבע סגול) ופנינה נקבה בשם הנערה - רחב. הן אמרו שהנערה הפגישה אותם עם בחורים שעשו אתן "כל מיני דברים" לרבות מגע באברי מין.

רחב אותרה ונתקרה. היא הכחישה את החשד לעבירת סרסרות לזנות שהוטחה בה אך אמרה שאביה, נבל, דרש ממנה שתביא נערות מבית הספר לשם מתן שירותי מין (הוא אמור היה לגרוף רווחי סרסור). היא יודעת שאביה אדם מסוכן ולכן מחשש שיפגע בה, הלכה לבית הספר ודיברה עם ילדות שונות על זה שילכו עמה ויקבלו כסף. הנערות סרבו והעניין לא התבצע.

נבל נחקר והכחיש את המיוחס לו.

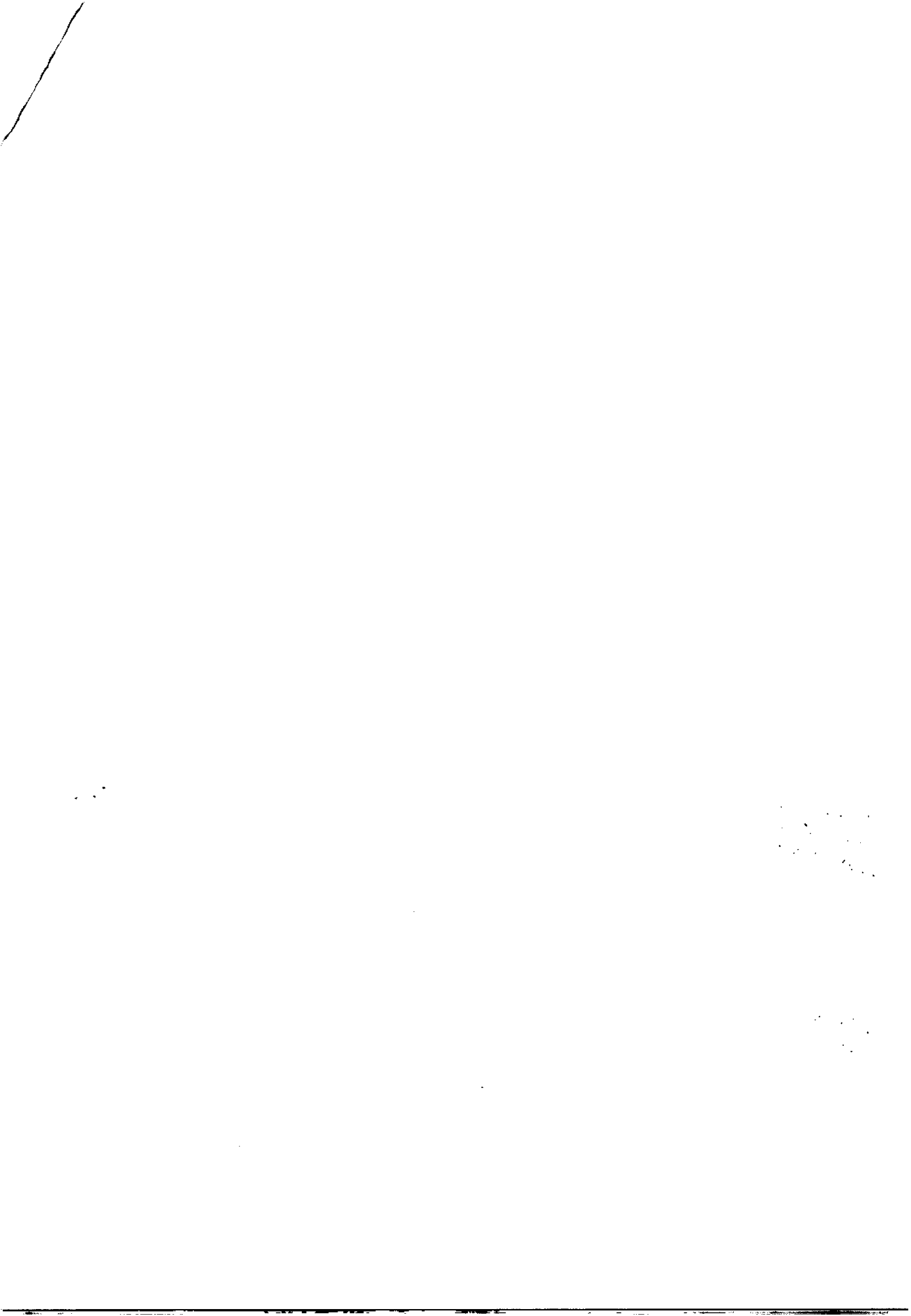
רחב ונבל הועמדו לדין יחדיו באשמת סרסרות לזנות וסחר בבני אדם.

המשטרה החליטה שלא לחשוף את שם המודיעה (כדי לא לגלות את פעילותה כסוכנת) והוציאה תעודת חסיון בחתימת השר לביטחון פנים.

חוקרת הילדים לא אישרה להעיד את הילדות בבית המשפט. התביעה הציגה את עדויות הילדות כפי שתועדו בידי החוקרת. הוצגה כראיה גם אמרת רחב במשטרה.

בפרשת ההגנה העידה רק רחב. היא חזרה על הגרסה שמסרה בחקירת המשטרה והוסיפה שלמרות שלא הושמע כלפיה איום ספציפי היא פעלה מתוך כורח ולכן קם סייג לאחריותה הפלילית (פעילות במצב של "כורח" אכן מקימה סייג לאחריות פלילית). נבל לא העיד.

חלק שני – בקצירת האומר (כל שאלה - 6 נקודות. סה"כ 36 נקודות) -

1. בית המשפט יפסול את קבילותה של ראייה בפלילים אם נוכח לדעת כי הראיה הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדריה של פסקת ההגבלה

5 X

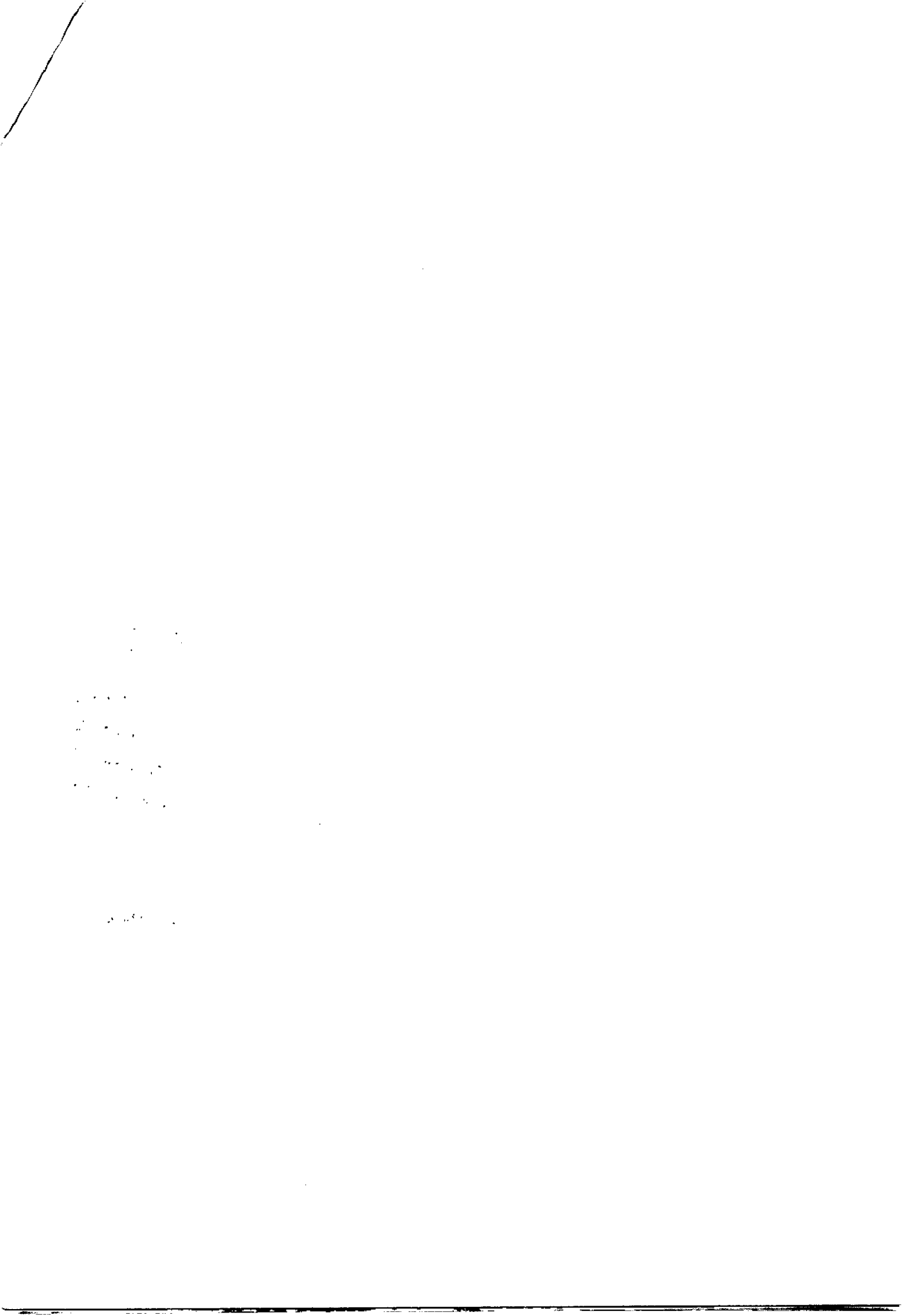
האם היגד זה נכון? יש להבהיר את התשובה בקיצור נמרץ.

לדיון כן. משום שהתביעה זכאית להראות שהיא אמינה ולא להראות לה
 אלא שמתארת תוצאה של תופעה טבעית, ויש להראות חלקים אחרים
 בלתי סתומים, ויש להראות שהיא אמינה כראיה לטובת התביעה.
 במקרים אלו, יש להראות שהיא אמינה, ויש להראות שהיא אמינה
 בזכות אלו. הוויז' רגיל: לכתוב את התשובה בצורה ברורה וברורה...
 עקב שני השלבים האלו של הדין, נקרא אנשים וילדים, והשניים
 זיכרונם, איננו עשויים. ולכן לא ניתן להראות שני השלבים
 הדינמיים של הדין. ואם גם במקרים אלו - אמה"ל ש"ק הוא אצל
 והנאשם על מקרה אצל זיכרונם ציבוריים ואם הציבור מקבל כפי שקרה בסעיף ב'.

לכתוב ששכח
 אינו אלה רוק
 הדין אצל התביעה
 אלא אצל אלה

5 הדין

2. אבי ובני חברי ילדות, הואשמו (באותו משפט) בשוד אותו ביצעו בצוותא. בחקירתו במשטרה, הסכים אבי להפוך לעד מדינה כנגד בני, בתמורה להקלה בעונשו. לאחר שנחתם עימו ההסכם, פירט אבי באוזני השוטרים את השתלשלות האירועים, בה הפליל את עצמו ואת בני. עם זאת, ככל שהתקרב מועד עדותו בבית המשפט, החל אבי להרהר האם פעל כשורה כאשר הפליל את חברו הטוב. כן, כאשר זומן להעיד במשפטו, העיד כי הוא, ורק הוא, ביצע את השוד, ואילו בני אינו מעורב כלל בעניין. התביעה ביקשה להעדיף את גרסתו של אבי במשטרה, בהתאם לסעיף 10א, ובקשתה התקבלה.

לנוכח הנתונים הנ"ל – איזו תוספת ראייתית נדרשת לצורך הרשעת בני? יש
לנמק במשפט קצר אחד.

6 אורחטט א בן נפלט ג תוספת ראייתית – תוספת הסייג – ס 54(א) ✓
ארכיום תפוח קולטת כי אדם נחשב א לטל למט א ב נפנה
מדינת סיד לא חיצוק אבי א ב נפנה, (הא א ב חיוק ו אטו א
בן א בן א ב נפנה חן נפנה)

3. במשפט שבו נאשמו שני נאשמים בביצוע עבירה מסיימת בצוותא חדא והנאשמים
הכחישו בעדותם במשפט כל קשר לעבירה פסק השופט כי מצרף הראיות מצביע על
כך שבוצעה עבירה וכי המבצעים הם הנאשמים. חרף זאת הוא זיכה את כל
הנאשמים מכל אשמה.

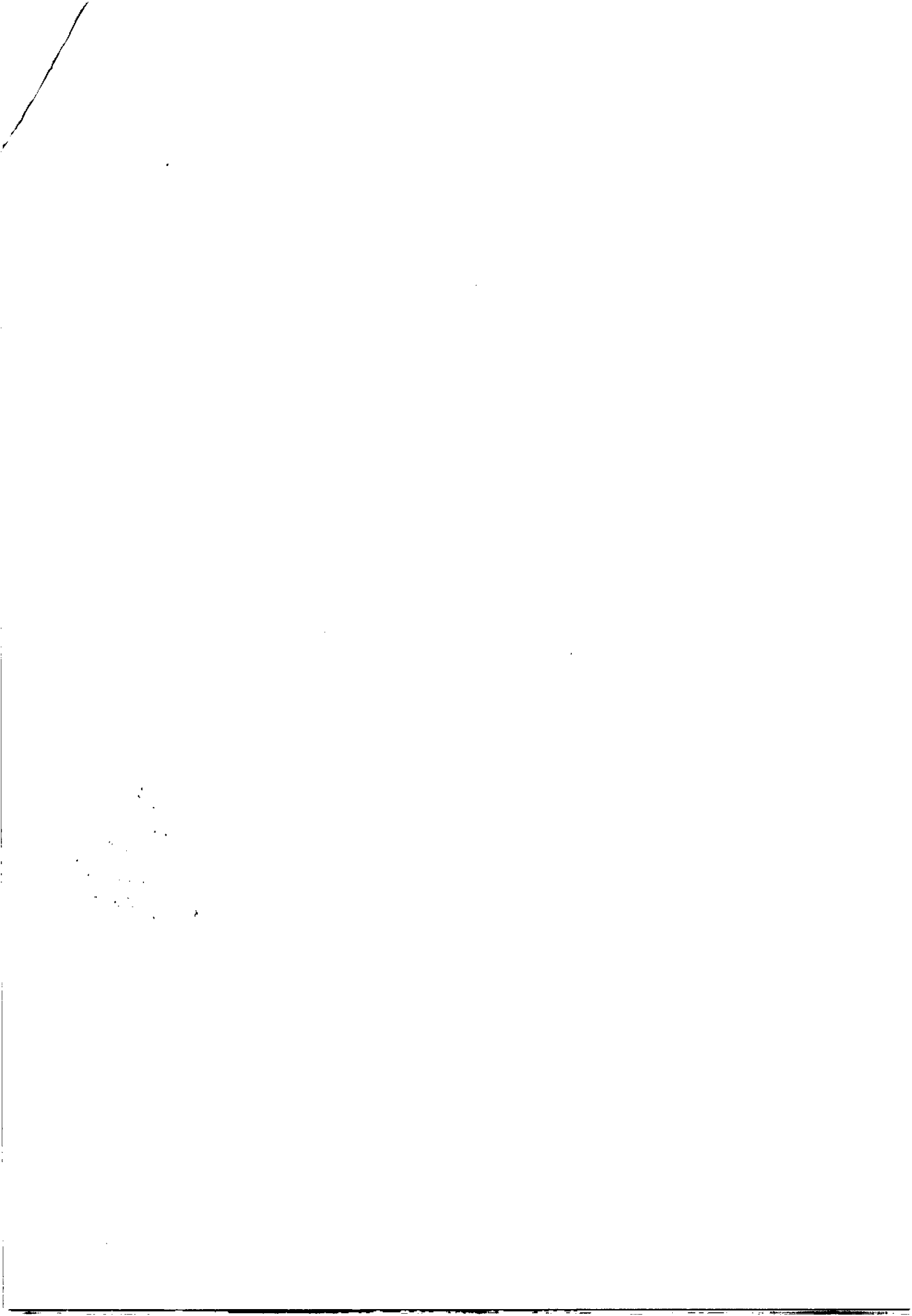
האם הדבר אפשרי? האם הכרעת דין כזאת משקפת סתירה פנימית?
האם דעתך שונה במקרה שבנסיבות הנ"ל החליט השופט לזכות נאשם
אחד ולהרשיע את השני?

~~הנאשם הראשון נאשם בעבירה מסיימת בצוותא חדא עם הנאשם השני. הנאשם השני הכחיש את מעורבותו בעבירה. השופט פסק כי הנאשם הראשון הוא המבצע היחיד של העבירה ולכן זיכה אותו. השופט טען כי הנאשם השני לא היה מעורב בעבירה ולכן זיכה אותו. השופט טען כי הנאשם הראשון הוא המבצע היחיד של העבירה ולכן זיכה אותו. השופט טען כי הנאשם השני לא היה מעורב בעבירה ולכן זיכה אותו.~~

3
השאלה הנשאלת היא האם יש להחיל את סעיף 54(א) גם על הנאשם השני.
התשובה היא כן. לפי סעיף 54(א) יש להחיל את סעיף 54(א) גם על הנאשם השני.
השופט פסק כי הנאשם הראשון הוא המבצע היחיד של העבירה ולכן זיכה אותו. השופט טען כי הנאשם השני לא היה מעורב בעבירה ולכן זיכה אותו.

4. מקובל בידינו ש"דבר מה נוסף" ו"דבר לחיזוק" הם בגדר "תוספת ראייתית מאמתת"
כלומר הן תוספות ראייתיות מטיפוס דומה מאד. מלבד לשון החוק מה יכולה להיות
הסיבה לכך שבית המשפט העליון (פס"ד מילשטיין) התחבט קשות בשאלה האם
שתיקת נאשם במשפט יכולה להיות "דבר מה נוסף" לאמרת החוץ שלו למרות
שברור ששתיקת הנאשם כאמור יכולה להוות "דבר לחיזוק" ואפילו "סיוע".

יש לנקוב רק בסיבה אחת (שאיננה לשון החוק)

10
11

12
13

ישנה גבולת קולות סוף. אנחנו רוצים להבין את המצב הכללי
השלישי מנסים ובמיוחד אבי בן" סיוסם חסר ^{אנחנו} אולם בחלק אחר
גנו ציבים אהיה אנחנו רבים וכן ציבור אהיה. (שנים) ועל הפניות כך אלה
מחיל באנחנו רמסין (במסין) אהיה ~~אנחנו~~ אהיה אהיה אהיה
אנחנו אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה!

בהצלחה!!!

